

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/26/2023
Identifikačné číslo spisu:	8318206636
Dátum vydania rozhodnutia:	14.08.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8318206636.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore obchodnej spoločnosti žalobkyne WERMILION ASSOCIATES LLC, reg. č. W01088345, Spojené štáty americké, 309 Cour Avenue, Suite 813, des Moines, IA 50309 zastúpenej advokátom Mgr. Branislavom Chovančíkom, Bratislava, Rajská 7, proti žalovanému JUDr. I. B., narodenému XX. J. XXXX, X., X. XXXX/X, zastúpenému Mgr. Marcelom Fandákom, LL.M., Košice, Kováčska 40, o zaplatenie 50.000 eur s príslušenstvom vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/3/2019, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. novembra 2021 sp. zn. 22Co/57/2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 30. novembra 2021 sp. zn. 22Co/57/2020 a uznesenie Okresného súdu Humenné č. k. 5C/3/2019-165 zo 06. júla 2020 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 5C/3/2019- 165 zo 06. júla 2020 konanie zastavil. Stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.1. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia 50.000 eur s príslušenstvom z dôvodu nevrátenia štyroch zmlúv o peňažných pôžičkách, ktoré mal uzatvoriť žalovaný ako dlžník s veriteľom JUDr. R. L. z Q., ktoré následne zmluvami o postúpení pohľadávok postúpil na JUDr. R. T. z Q., ktorý túto pohľadávku postúpil zmluvou zo 16. júna 2018 na žalobkyňu. Súd prvej inštancie citujúc ustanovenia § 61 § 62, § 67, § 156, § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a následne uviedol, že v konaní neboli splnené podmienky a to procesná subjektivita a procesná spôsobilosť na práva a povinnosti na strane žalobkyne. Žalobkyňa po začatí konania doručením žaloby nepredložila do súdneho spisu hodnoverný a pravdivý listinný dôkaz, ktorým by potvrdzovala jej právnu subjektivitu, jej procesnú spôsobilosť a spôsobilosť na práva a povinnosti. Dôkazná povinnosť na preukázanie všetkých procesných podmienok spočívala na žalobkyňi. Preložené listiny nepreukazujú jej právnu subjektivitu.

Nie je z nich zrejmé, či ide o pravý a pravdivý dôkaz o zápise žalobkyne do obchodného registra alebo iného registra Spojených štátov amerických, apostila bola vyhotovená v Cyperskej republike, ktorá nemá so Spojenými štátmi americkými, ani so Slovenskou republikou nič spoločné a ani s týmto súdnym sporom. Rovnako z listín overených notárom v Prahe a z prekladu z anglického jazyka do českého jazyka nevyplyva, že by prekladali, resp. overovali originály dokladov. Súdu nebola doložená žiadna verejná úradná listina v zmysle slovenského právneho poriadku, ktorá by potvrdzovala právnu subjektivitu a procesnú spôsobilosť žalobkyne v spor Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nemal inú možnosť len konanie zastaviť. Na záver poznamenal, že žalobkyňa nebola ukrátená na svojich právach, pretože jej bola poskytnutá dostatočná lehota a bola opakovane vyzývaná, na čo však nereagovala riadne a včas. Predložením aktuálneho originálneho výpisu z registra žalobkyne o jej vzniku, jej aktuálnej evidencii, by bolo možné overiť právnu subjektivitu žalobkyne v zmysle Civilného sporového poriadku. Z uvedených dôvodov konanie zastavil. O trovách konania rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 v spojení s § 257 CSP, takže stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal s prihliadnutím na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v nedostatku procesnej spôsobilosti žalobkyne.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. novembra 2021 22Co/57/2020 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie; nárok na náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznal.

2.1. Odvolací súd sa stotožnil s procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý z dôvodu nedostatku procesnej podmienky konania zastavil. Skonštatoval, že dôkazná povinnosť a to nielen ohľadom hmotného, ale aj procesného práva, a teda preukázania všetkých procesných podmienok spočívala na žalobkyňi. Súd nie je povinný po významných skutočnostiach pátrať. Dôvodil, že predložené listiny žalobkyňou nepreukazujú právnu subjektivitu žalobkyne, nakoľko z nich nie je zrejmé, či ide o pravý a pravdivý dôkaz o zápise žalobkyne do obchodného registra alebo iného registra Spojených štátov amerických, keďže apostila bola vyhotovená v Cyperskej republike. K odvolacej námietke žalobkyne týkajúcej sa nedoručenia výzvy súdom prvej inštancie, poukázal na právny názor vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. IV. ÚS 372/2018 z 20. júna 2018 z ktorého vyplýva, že „pri posudzovaní či sú splnené podmienky konania sa konajúci súd nemusí obracať na procesné strany, aby sa vyjadrili. Procesné podmienky posudzuje v každom momente konania konajúci sudca. Pred rozhodnutím o zastavení konania pre nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania nemusel súd pred rozhodnutím o zastavení konania vyzývať žalobcu na vyjadrenie, pretože nerozhodoval vo veci samej“. Zároveň poukázal na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, v zmysle ktorej práva patria bdelým teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídateľnosťou. Podotkol, že závažné pochybnosti o existencii žalobkyne zastúpenej advokátom neboli odstránené ani v odvolacom konaní, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, takže úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej len „dovolateľka“), ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Po zrekapitulovaní zisteného skutkového stavu v súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom namietala, že v spore predložila listinné dôkazy o jej existencii a o jej založení, opatrené riadnou apostilou v Spojených štátoch amerických potvrdzujúcou, že notárka Y. Q. bola oprávnená vydať overenie príslušnej listiny, ako aj žalobkyňou predložené stanovky z 03. decembra 2018, podpísané štatutárnym orgánom žalobkyne v Cyperskej republike (Nikózia), ktorého podpis bol z tohto dôvodu úradne osvedčený a následne 14. augusta 2018 apostilovaný v Cyperskej republike (Nikózia). Z uvedených dokumentov bola notárkou Mgr. H. I. v Prahe, osvedčená fotokópia (vidimácia). Dovolateľka trvala na tom, že postupom súdov nižších inštancií došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Zdôraznila, že je právnickou osobou, ktorá nadobudla spôsobilosť na práva a povinnosti svojím vznikom spravidla konštitutívnym zápisom do príslušného registra. V spore preukázala, že je subjektom hmotného práva, a teda má procesnú subjektivitu, keďže vo sfére hmotného práva nadobudla a disponuje spôsobilosťou na právne úkony. Trvala na tom, že adekvátne a dostatočne preukázala svoju procesnú spôsobilosť a procesnú subjektivitu v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného a procesného práva. Zároveň poskytla súdu prvej inštancie návod,

resp. uviedla internetovú stránku, na ktorej je možné online overiť existenciu žalobkyne, pričom výpis nie je možné získať v listinnej podobe. Elektronický výpis z príslušného registra je možné získať len po úhrade poplatku, pričom výpis bude následne žiadateľovi doručený na mailovú adresu. Podotkla, že sudy nižších inštancií mali možnosť overiť pravdivosť žalobkyňou predloženého elektrického dokumentu, avšak tak nepostupovali, čím mohli dospieť k zisteniam preukazujúcim ňou tvrdené skutočnosti a preukazujúce jej procesnú spôsobilosť. Zároveň namietala postup súdu prvej inštancie, ktorý sa prípisom na Ministerstvo zahraničných vecí z 13. júna 2019 pokúšal odstrániť nedostatok procesnej podmienky na strane žalobkyne. Následne súd prvej inštancie adresoval predmetnú žiadosť na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré v stanovisku uviedlo, že je potrebné aplikovať Haagsky dohovor o vykonávaní dôkazov v cudzine v občianskych a obchodných veciach. Dovolateľka spochybnila tvrdenie súdu prvej inštancie o doručení výzvy na vyjadrenie stranám, či žiadajú vykonať dôkaz v súlade so stanoviskom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a o nereagovaní na výzvu súdu žiadnou sporovou stranou. Dôvodila, že jej žiadna výzva na vyjadrenie nebola doručená, ktorá mala byť údajne doručená len žalovanému. V kontexte uvedeného preto namietala, že jej nebolo umožnené vyjadriť sa k návrhu na vykonanie takéhoto dôkazu a to i napriek tomu, že je pripravená niesť akékoľvek náklady spojené s vykonaním dôkazu, ktoré by súd prvej inštancie považoval za nevyhnutné na preukázanie jej spôsobilosti na právne úkony a taktiež jej procesnú spôsobilosť. Aj z tohto dôvodu preto trvala na porušení nielen jej procesných práv, ale aj na porušení zásady kontradiktórnosti konania, podľa ktorej majú mať obe sporové strany rovnaký prístup k akýmkoľvek dôkazom a argumentom, ktoré boli predložené súdu a ktoré majú vplyv na prejednanie a rozhodnutie vo veci. Zdôraznila, že predložili dostatok dôkazov v listinnej alebo elektronickej podobe, ktoré osvedčujú ich vznik a existenciu ako právnickej osoby podľa hmotného práva, teda existenciu ako subjektu procesného práva. Navrhla napadnúť uznesenie, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu sa stotožnil s názorom súdov nižších inštancií o nepreukázaní existencie žalobkyni ku dňu podania žaloby. Zdôraznil, že predložená listina opatrená apostilou Spojených štátov amerických sa týka spoločnosti označenej VERMILLION ASSOCIATES LLC so sídlom C/O 150342 ND STREET, STE 210 WEST DES MOINES, IA 50266 USA a nie spoločnosti označenej ako WERMILION ASSOCIATE(S) LLC so sídlom 309 Court Avenue, Suite 813, Des Moines, IA 50309. Z jej obsahu nevyplýva, že by sa jednalo o potvrdenie o jej existencii. Ďalej poukázal na potvrdenie o založení spoločnosti, z ktorej nevyplýva, že by bola opatrená apostilou a vyskytuje sa aj spoločnosť označená ako VERMILLION ASSOCIATES LLC so sídlom 309 Court Avenue, Suite 813, Des Moines, IA 50309 s prideleným identifikačným číslom XXXXXX a nie identifikačným číslom M., ktoré žalobkyňa používa ako svoj nezameniteľný identifikátor v žalobe a v opravných prostriedkoch. Nesúhlasil s námietkou týkajúcou sa porušenia zásady kontradiktórnosti. Uviedol, že odvolací súd sa s touto námietkou náležite vysporiadal. Zároveň nesúhlasil ani s tvrdením o porušení zásady rovnosti strán. Zdôraznil, že procesná pozícia žalobkyne predkladať dôkazné prostriedky o jej existencii nebola žiadnym spôsobom ovplyvnená hoc jednostrannou výzvou súdu prvej inštancie na označenie eventuálne na ich predloženie. Navrhol dovolacie konanie zastaviť resp. dovolanie žalobkyne odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia expressis verbis vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

11. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

12. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019).

14. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že dôvodom zastavenia konania bol nedostatok procesnej podmienky týkajúcej procesnej spôsobilosti žalobkyne, ktorá podľa názoru súdov nižších inštancií ju v spore hodnoverne nepreukázala, s prihliadnutím aj k tomu, že strany v spore nereagovali na výzvu súdu, či navrhujú vykonať dôkaz v cudzine týkajúci sa overenia procesnej spôsobilosti žalobkyne.

15. Podľa čl. 2 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

16. Podľa čl. 6 ods. 1 Základných princípov CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán.

17. Obsahom princípu vyjadreného v citovanom článku je rovnosť procesnoprávných vzťahov vznikajúcich medzi sporovými stranami. Čl. 6 Základných princípov CSP pokrýva tú časť procesnoprávných vzťahov, ktorá vzniká medzi sporovými stranami kontradiktórneho konania. Z tohto aspektu sa prejavuje princíp rovnosti strán ako tzv. rovnosť zbraní, judikovaná Európskym súdom pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), prejavujúca sa ako rovnaká miera možnosti uplatňovania prostriedkov procesného útoku, ale aj procesnej obrany v medziach stanovených CSP. Princíp „rovnosti zbraní“, t. j. princíp, že každá strana v procese musí mať rovnakú možnosť hájiť svoje záujmy a že žiadna z nich nesmie mať podstatnú výhodu voči protistrane, je *expressis verbis* vymedzený v čl. 47 ods. 3 ústavy a *implicitne* tvorí aj súčasť obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 157/2011, IV. ÚS 608/2013).

18. Oboznámením sa s obsahom spisu v kontexte namietaného procesného postupu súdu prvej inštancie, dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka dôvodne namietala, že jej nebola doručená výzva súdu na vyjadrenie sa k vykonaniu dôkazu v cudzine. Z obsahu spisu je nesporné, že výzva súdu z 03. júna 2020 bola doručovaná len právnomu zástupcovi žalovaného (v spise na č. l. 164), ktorý na výzvu nereagoval. Preto záver súdu o nenavrnutí vykonania dôkazu v cudzine sporovými stranami na preukázanie procesnej spôsobilosti žalobkyne nezodpovedá procesnému postupu súdu. Navyše zo stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 18. novembra 2019 č. 45935/201981-78654 (v spise na č. l. 127-128) vyžiadaného súdom vyplýva, že na získanie hodnovernej písomnosti preukazujúcej existenciu americkej obchodnej spoločnosti je potrebné postupovať podľa Haagskeho dohovoru o vykonávaní dôkazov v cudzine v občianskych a obchodných veciach z 18. marca 1970, ktorého podrobný postup súdov je upravený v smernici 1/1987 Zb. inštrukcií a oznámení Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom žiadosť sa zasiela priamo na adresu dožiadaného príslušného ústredného orgánu uvedeného na internetovej adrese M.>. I napriek tomu, že žalobkyňa predložila listiny týkajúce sa jej založenia a registrácie, úradne overené a následne opatrené apostilou, dovolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o nepreukázaní procesnej subjektivity žalobkyne s konštatovaním, že súd nie je povinný odstraňovať pochybnosti o existencii žalobkyne v prípade neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky konania.

19. Právo na spravodlivé súdne konanie v kontexte princípu rovnosti zbraní zabezpečuje, aby každá strana sporu mala možnosť hájiť si svoju vec pred súdom za podmienok, ktoré ju podstatne neznevýhodňujú v pomere k druhej strane (napr. De Haes a Gijssels proti Belgicku, rozsudok z 24. februára 1997, sťažnosť č. 19983/92, § 53 alebo Ankerl proti Švajčiarsku, rozsudok z 23. októbra 1996, sťažnosť č. 17748/91, § 38).

20. Na základe uvedených dôvodov dovolací súd považoval dovolanie za dôvodné, preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil v súlade s § 449 ods. 1 a 2 CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v súlade s § 450 CSP.

21. V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie prioritne vysporiadať sa s predloženými listinami žalobkyňou týkajúcimi sa založenia obchodnej spoločnosti, jej registrácie ako verejnej listiny v súlade s § 205 CSP. V prípade spochybnenia obsahu pravdivosti verejnej listiny, dochádza k presunu dôkazného bremena na toho, kto popiera správnosť jej vecného obsahu. Samotné popieranie obsahu verejnej listiny alebo jej spochybnenie nemôže mať za následok, že súd z jej obsahu nebude vychádzať, lebo výslovné znenie zákona mu to neumožňuje. Preto, aby súd pri zisťovaní skutkového stavu k obsahu verejnej listiny neprihliadal, musel by byť preukázaný opak. Ak však nie je pravdivosť verejnej listiny vyvrátená preukázaním opaku, považuje súd na účely hodnotenia dôkazov obsah listiny za pravdivý.

22. Podľa § 455 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové

rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

23. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 3 CSP).

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.